

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. apríla 2012 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **R. T.** pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. marca 2012, sp. zn. 1T/16/1999, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 149 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre uznesením z 26. marca 2012, č. k. 1T/16/1999-1367 rozhodol podľa § 31 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 567c ods. 1 Tr. por. tak, že senát krajského súdu zložený z predsedníčky senátu JUDr. Ľ. K. a členov senátu JUDr. Ľ. M. PhD. a JUDr. Š. H., nie je vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného R. T. vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1T/16/1999.

Senát krajského súdu rozhodol tak po tom, ako obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti celého senátu, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie ako aj konanie senátu pociťuje ako osobnú zaujatosť voči nemu, pričom bližšie dôvody nešpecifikoval.

Ďalej z rozhodnutia krajského súdu ako i spisového materiálu vyplýva nasledovné:

Obžalovaný R. T. predložil 26. marca 2012 (na hlavnom pojednávaní) krajskému súdu sťažnosť proti postupu súdov, v ktorej namietal nezákonný postup maďarského justičného orgánu, ktorý rozhodoval o dodatočnom súhlase s trestným stíhaním, ako i postup Krajského súdu v Nitre, ktorý podľa jeho názoru nepostupoval v súlade s § 490 a § 499 Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní konanom na Krajskom súde v Nitre 26. marca 2012 v nadväznosti na vyššie uvedené obžalovaný namietal i nesúlady dátumov uvedených v rozhodnutí maďarského súdu ako i právnu kvalifikáciu skutkov. Ďalej žiadal o preštudovanie spisu, na čo predsedníčka senátu uviedla, že po vykonaní hlavného pojednávania bude toto obžalovanému umožnené.

Následne obžalovaný namietol zaujatosť celého senátu a žiadal, aby o tom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom iné dôvody na vznesenie námietky zaujatosti nemal. Keďže išlo zo strany obžalovaného len o námietky proti procesnému postupu súdu, predsedníčka senátu obžalovanému uviedla, že o nej konať nebude. Na to obžalovaný namietol zaujatosť voči predsedníčke senátu ako i zaujatosť voči celému senátu, ktorú odôvodnil slovami: „...ja to pociťujem ako osobnú zaujatosť, čo z vás vyžaruje ako slnko..“.

Až po tomto vyjadrení obžalovaného predsedníčka senátu prerušila hlavné pojednávanie za účelom rozhodnutia o vznesenej námietke zaujatosti a po tajnej porade senátu vyhlásila vyššie uvedené uznesenie (prvý odsek odôvodnenia tohto rozhodnutia). Rozhodnutie senátu odôvodnila tým, že ani ona a ani členovia senátu sa necítia byť zaujatí, nakoľko nebol zistený žiadny pomer k obžalovanému R. T. a neboli teda zistené žiadne dôvody uvedené v § 31 ods. 1 Tr. por. na vylúčenie senátu Krajského súdu z prejednávania predmetnej trestnej veci.

Proti tomu rozhodnutiu podal obžalovaný sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorú neskôr písomne odôvodnil (č. l. 1370). Namietal v nej, že krajský súd sa k jeho podanej sťažnosti vôbec nevyjadril. Podľa jeho názoru krajský súd tiež porušil jeho ústavné právo na obhajobu, keď jeho žiadosť o preštudovanie spisu zamietol. V závere krajskému súdu tiež vytýkal, že predsedníčka senátu stanovila termín ďalšieho hlavného pojednávania pred rozhodnutím najvyššieho súdu o jeho sťažnosti proti uzneseniu o nevyhlúčení senátu krajského súdu z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci. Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd vyhovel jeho sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 147 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 pri rozhodovaní o sťažnosti obžalovaného preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce a zistil, že je potrebné napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť, nakoľko toto uznesenie nemalo byť vôbec urobené.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo *ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná*; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd nepostupoval správne, keď rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným voči konajúcemu senátu. Obžalovaný touto námietkou poukázal len na procesný postup predsedníčky senátu krajského súdu, ktorá mu oznámila, že o jeho (procesných) námietkach nebude súd konať. Je zrejmé, že táto okolnosť (procesný postup) podľa § 32 ods. 6 Tr. por. nemôže byť dôvodom námietky zaujatosti. Na nápravu prípadných pochybení v rozhodovacej činnosti súdov totiž slúžia výlučne riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa obžalovaný môže domáhať preskúmania jednotlivých rozhodnutí v jeho trestnej veci ako aj postupu konania, ktoré im predchádzalo, vrátane toho, či začatím dokazovania predtým ako bolo obžalovanému umožnené preštudovanie spisu došlo alebo nedošlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Zo strany obžalovaného ide teda len o procesné námietky, o ktorých podľa § 32 ods. 6 Tr. por. sa nekoná.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti obžalovaného rozhodol tak, že bez ďalšieho zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. apríla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková